

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

8 An sollicitatio facta simulando confessionem denuncianda sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

ne confessionis, etiam ipsa confessione non sequitur.

4 Hoc tamen intelligendum est (vt bene supradictus Sanchez aduertit) quando femina velle statim confiteri: nam si diceret confessario se velle in crastinum confiteri, & tunc occasione huius dicti confessarii confessionem distulderet, & de veneris tractet, talis sollicitatio non est proxima confessioni faciendae; sed solum est proxima conuentioni de confessione, ac proinde non delinquit in confessione, nec proximè ad illam, & sic non est denunciandus. Aliàs si diceret femina se velle transacto anno confiteri, & sacerdos confessionem distulderet, & de veneris tractaret, peccaret aduersus bullas latas contra sollicitantes; quod nullus dicit.

5 Item non est sollicitatio proximè ad confessionem, quando tempore sollicitationis, neque femina, neque sacerdos de confessione faciendae cogitant, etiam si immediatè sequatur confessio, quia talis confessio ortum habet ex eo quòd femina de delicto dolorem concepit, vultque citò à peccato liberari per confessionem, cui voluntati satis erit (ait Sanchez) contentire. Ergo tamen existimo cautè procedi debere, ne sacramentum Penitentiae absque vero dolore fiat. Quare ministrandum non esset, nisi signa satis aperta doloris ostenderet.

6 Difficultas in hac parte non leuis est, an si femina dicenti se velle statim confiteri confessionem distulderet, si animus sufficiens ad alliciendū ad impudicos actus, talis distulatio censetur sollicitatio in confessione? Et quidem si animus non manifestatur femina, certum est non esse sollicitationem: si animus sufficiens feminae manifestatur, taliter quòd ipsa possit intelligere distulsiōnem confessioni orti ex animo ad Venerem alliciendū, est tunc cum illa tractes, existimat Ioan. Sanchez *disp. 11. num. 4. 2.* esse veram sollicitationem denunciandam, quia illa distulatio sic declarata est vera inductio, & promotio ad peccatum; si enim distulsiōnem confessionem dices feminae re illius amore esse captū, idè què nolle eam confiteri, vere sollicitares. Ergo similiter sollicitas, si aliis signis talem animum declaras.

7 Sed obiicies. Distulatio confessionis etiam ex prauo animo non potest esse sollicitatio exterior, nisi quatenus talis animus declaratur: at huiusmodi declaratio est per signa quasi indifferentia; & non clara, & manifesta; colligit enim, v.g. femina prauum affectum Confessarij, ex eo quòd aspectu blando, & alaci eam alloquatur, & nullam causam negandae confessionis præbeat, quæ signa satis non demonstrent prauum affectum. Ergo talis distulatio confessionis, & consula animi prauī manifestatio, non est vera sollicitatio, ac proinde nec denuncianda; sicut non est vera hæresis denuncianda; quæ per verba sufficienter expressa mens non fit, neque casus relictus, qui in opus exterius non transit manifestè.

8 Respondeo, etsi alicui probabile posset videri Confessarium distulsiōnem feminae confessionem, & manifestantem prauum animum per verba, vel signa alioquin honesta, seu indifferentia, quorum determinatio ad malum non ex illis præcisè, sed ex aliis adiunctis à femina colligatur, non fore denunciandum, mihi dicendum videtur esse denunciandum. Nam etsi illa illa verba, vel signa quasi indifferentia sint à femina hic, & nunc indifferentia non sunt, sed determinata ad malū, & expressiua satis prauæ voluntatis. Confessarij, Ergo saltem respectu feminae constituunt sollicitationem exteriorem, cum ab illa cognita sint vt talia, Ergo est peccatum exteriis consummatum, & denunciandum.

PUNCTVM VIII.

An sollicitatio facta simulando confessionem denuncianda sit.

- 1 Qualiter simulatio confessionis in presenti contingere potest.
- 2 Si vterque in simulatione conuenit, Confessarius & penitens nemini incumbit obligatio denunciandi.
- 3 Grauius peccant aduersus religionem sic impenitentia loquentes.
- 4 Si penitens accedat animo tractandi alia negotia, & ad Venerem incitetur à Confessario, est obligatio in penitente denunciandi iuxta constitutionem Gregorij.
- 5 At ex decreto Pij IV. & Clement. VIII. cessat obligatio.

1 Non voco simulatam confessionem eam, quæ quis accedit absque vero dolore peccatorum, volens tantum sua peccata sacramentaliter confiteri, quia talis confessio vera confessio est, vt diximus in materia de penitentia. Quapropter si feminam sic accedentem sollicitares, absque dubio denunciandus es, & puniendus: ita relato Acuña *q. 14. n. 10.* docet Ioan. Sanchez *disp. 11. n. 41.*

Simulatio igitur confessionis dupliciter solum potest contingere. Primò, si vterque tam penitens, quam Sacerdos, vt liberius de rebus inhonestis tractent, simulat confessionem. Secundo, si penitens non animo confitendi, sed alia negotia tractandi accedat ad Confessarium, cum tamen ab ijs qui videntur intelligatur ad confessionem accedere; tunc, inquam, simulatur confessio.

2 Dico ergo primò, si vterque in simulatione confessionis conuenierit, vt liberius de rebus inhonestis tractent, nemini incumbit obligatio denunciandi, non Sacerdoti, vt de se constat, neque penitenti, aliàs esset obligatus denunciare se ipsum. Neque hæc sollicitatio est propria Sacerdotis, potius quam penitentis, sed est mutua sollicitatio, ac proinde in sollicitationem sibi factam vterque consentit.

3 Aduertendum tamen est vtrumque tam Confessarium quam penitentem grauius non solum aduersus temperantiam, sed etiam aduersus religionem debitam Penitentiae sacramentum peccare in tali allocutione lasciuia. Nam sacramentum Penitentiae debita est illa exterior reuerentia, & cæcemonia, vt scilicet penitentes flexis genibus, detecto capite, & supplex ad pedes Confessarij accedat pro consequenda venia peccatorum, qui ergo hanc cæcemoniam inhonestè locutioni arrogat, & sacramentum ipsum iure suo spoliat, & grauius lædit, cum sub habitu sacramenti, & illius prætextu scelus nefarium committat, sic Ioan. Sanchez *in select. disp. 35. n. 5.*

4 Dico secundo, si penitens bono animo accedat alia negotia à confessione tractaturus, Sacerdos vero occasione arrepta ad Venerem inducat, tunc obligatio est in penitente sollicitatio denunciandi Sacerdotem, iuxta constitutionem Greg. XV. inquit enim: Qui perfonas, quæcumque illæ sint, ad inhonestam suam inter se; siue cum alijs quomodolibet perpetranda in actu sacramentalis confessionis, siue ante, vel post, immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa confessione non sequuta, siue extra occasionem confessionis, in confessionario, aut in loco quocumque ubi confessiones sacramentales audiuntur, seu ad confessiones audiendas delicto, simulantes ibid. confessiones audire, sollicitare, vel promouere tractauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, vte tractatus habuerint, in officio sanctæ Inquisitionis seu illius puniantur. Cum igitur in presenti Sacerdos simulat audire confessiones, vt suppono, eo quòd sit in loco illis audiendis delicto, & penitens aliàs negatiua tractaturus flexis genibus assistat, vel alio modo quo videntes intelligant confessionem fieri, & tunc sollicitat, absque dubio committit in constitutione Greg. ac proinde denunciandus, & ita tradit Ioan. Sanc. *disp. 11. n. 40. 66. 68.*

Aduertendum tamen est optimè posse Sacerdotem cum femina de rebus inhonestis in confessionario tractare, quum simulatio illa sit confessionis audiendae, & tunc denunciandus non est, quia non querit sollicitatio in confessionario facta cauetur illo decreto Greg. sed sollicitatio, quæ simulatione confessionis trahat, vt constat ex illis verbis, *simulantes ibidem confessiones audire.*

5 Dico tertio, vbi Bulla Greg. recepta non est, non tenent supradicta femina sollicitata Sacerdotem Inquisitionibus denunciare, quia talis sollicitatio non est facta in confessione, cum hæc non interueniat, neque proximè ad illam faciendam cum femina nullam (vt suppono) voluntatè confitendi sacerdoti declarauerit. Ex decreto autem Pij IV. Clem. VIII. & ex edito Inquisitionum solum prohibetur, & denuncianda mandatur sollicitatio facta in confessione, vel proximè ad illam; & ita docet Acuña de sollicitat. *q. 14. n. 6.* id colligens ex Suar. *tom. 4. de penitent. disp. 33. sect. 2. n. 4.* Elmiq. *sum. lib. 6. c. 2. n. 4.* Ioan. Sanc. *supra n. 40.*

PUNCTVM IX.

Qui nomine confessarij, seu sacerdotis sollicitantis veniant intelligendi ex supradictis decretis.

- 1 Sacerdos tametsi iurisdictione careat intelligitur.
- 2 Episcopi, Nuntij, officialesque sedis Apostolicæ non sunt Inquisitionibus denunciandi.
- 3 Inquisitores Hispani an sint denunciandi, & cui sub distinctione responderetur.
- 4 Possunt tamen Inquisitores recipere dicta restium, vt Præfatum vel Inquisitionem generalem de delicto denunciari certiore m faciant.
- 5 Laici fingentes se sacerdotes, & confessionem excipiantes, sollicitent, non sunt ex hoc decreto denunciandi.
- 6 Item, neque est denunciandus interpretes.
- 7 Neque penitentem si confessarium sollicitet, tenetur confessarius ex vi bullarum denunciare.

1 Certum esse debet sacerdotem iurisdictione ad audiendas confessiones carentem, si exponatur illas audire, & penitentem sollicitet, fore denunciandū quia absolute censetur confessarius, cum potestatem ordinis habeat, & possit à peccatis venialibus, & mortalibus confessis absolueret, & ab omnibus in articulo mortis. Aliàs posset quilibet sacerdos sollicitans ammone aut fuisse sollicitare penitentem, eo quòd iuridicè censetur haberet ad absolvendum à peccatis, quæ sibi erant confessi, quod esset eludere decreta Inquisitionis, & constitutiones Pontificum